

РЕШЕНИЕ

№ 24763

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3102** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на “ИЗИ ФИНАНС“, с адрес: [населено място], чрез юриск. Г., срещу Решение по жалба, вх. № BG/N/2021/164922-5/03.05.2022 г. на председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 1 от ЗМГО е оставена без уважение жалба с вх. № BG/N/2021/164922-[5]/ 03.05.2022 г. срещу Решение от 25.03.2022 г., с което е постановен пълен отказ за регистрация на марка с вх. № 164922 „минизаем“, словна.

Наведените и аргументирани подробно в жалбите основания за незаконосъобразност на акта са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона – чл. 146, т. 2 - т. 5 от АПК. По същество твърденията са, че заявената марка е придобила отличителност по смисъла на чл.11, ал.2, вр. ал.1, т.2 ЗМГО и е годен обект за регистрация. Освен това се сочи, че вече веднъж е била регистрирана марката „минизаем“/“minizaem“, за което се представя като доказателство Свидетелство за регистрация №83474/26.02.2013 година.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – председателят на Патентно ведомство (ПВ), чрез процесуален представител юрк. С. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за

присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В случай на неблагоприятен за ответника изход на спора, иска да бъде приложена нормата на чл.84, ал.5 ЗМГО и да не се присъждат разноски на жалбоподателя. Евентуално прави възражение за прекомерност относно размера на претендираното от жалбоподателя юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е започнало по Заявка за регистрация на марка с вх. № 164922 „минизаем“, словна, подадена на 23.12.2021г. от „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД, за следните услуги от клас 36 на МКСУ: клас 36: „финансови, парични и банкови услуги“.

По повод предварителен отказ на 03.02.2022 г. е подадено възражение с № BG/N/2021/164922-[2] от името на управителя на дружеството-заявител „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД, в което са изложени аргументи, че словосъчетанието „минизаем“ е съобразено с наименованието на сайта на дружеството „minizaem.bg“. Твърди се, че голяма част от клиентите познават дружеството не под търговското му наименование „Изи финанс“ ЕООД, а чрез наименованията „минизаем“ и „мини заем“ и често ги използват и в кореспонденция с дружеството. Твърди се, че регистрацията на „минизаем“ се иска, за да не се злоупотребява с подобни думи и изрази от други лица. Твърди се, че словосъчетанието има своята индивидуалност спрямо неопределен кръг лица - ползвателите на услугите тип „бързи кредити“ и, че „минизаем“ не представлява вид договор за кредит, тъй като не съществува финансова услуга, която да съдържа „мини“ в наименованието си.

С Решение от 25.03.2022 г. на основание чл. 47, ал. 3 от ЗМГО във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМГО е постановен пълен отказ за регистрация на процесната марка с вх. № 164922 „минизаем“, словна, относно всички заявени услуги от клас 36 на МКСУ, а именно: „финансови, парични и банкови услуги“.

При издаване на решението си държавният експерт е формирал следните изводи:

В мотивите по чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО е посочено, че заявената марка се състои изключително от словния елемент „минизаем“, което като съчетание означава заем, който е предназначен за краткосрочно погасяване на не много голяма сума, отпускана бързо и при облекчени условия. Посочва се, че заявената марка „минизаем“ използвана за означаване на услугите от клас 36: „финансови, парични и банкови услуги“ ще се възприеме пряко и недвусмислено от потребителите като указание, а именно: „финансови и банкови услуги, отнасящи се до минизаем; парични услуги, предоставяни във връзка с минизаем“. Следователно, заявеният знак „минизаем“ не може да отличи услугите от клас 36 предлагани от заявителя от тези на други лица, тъй като указва вида, предназначението и други техни специфични характеристики.

Предвид изложените мотиви, свързани с указателния характер на разглеждания знак, експертизата е приела, че по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 2 от ЗМГО същият е лишен и от отличителност по отношение на всички заявени услуги от клас 36 на МКСУ, тъй като спрямо тях е нарушена основната функция на марката, а именно да отличава стоките и/или услугите на едно лице от тези на други лица по начин, по който потребителите да са в състояние да идентифицират ясно и без всякакво объркване

търговския им произход.

В решението се посочва, че на заявителят е предоставен срок за отговор и му е дадена възможност за преодоляване на посочените абсолютни основания за пълен отказ чрез доказване на придобита отличителност съгласно чл. 11, ал. 2 от ЗМГО. В мотивите на решението се сочи, че доказателствата трябва да дават възможност да се установи, че поради използването на търговската марка на територията на Република България преди датата на заявка за регистрация, една значителна част от съответния сегмент потребители идентифицира заявените услуги от клас 36 като произхождащи от заявителя.

В решението се посочва също, че твърдението на заявителя, че голяма част от клиентите познават дружеството чрез наименованията „минизаеи“ и „мини заеи“, както и че същото насочва към идентичността на кредитодателя, не са подкрепени с доказателства тъй като не са представени от заявителя доказателства за придобита отличителност съгласно чл. 11, ал. 2 от ЗМГО, нито с възражението, нито след това до изтичане на предоставения срок.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 47, ал. 3 от ЗМГО във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМГО, е постановен пълен отказ за регистрация на марката.

Недоволен от така взетото решение заявителят „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД е депозирал жалба с вх. № BG/N/2021/164922- [5]/ 03.05.2022 г. срещу Решение от 25.03.2022 г. за пълен отказ на регистрацията на марка с вх. № 164922 „минизаеи“, словна.

Със Заповед № 3-10-(1)/04.01.2024 г. председателят на ПВ е определил състав за разглеждане на жалбата.

Изготвено е Становище на състава по спорове, определен със Заповед № 3-10-(1)/04.01.2024 г., за неоснователност на жалбата.

По отношение осъществяването на фактическия състав за отказ по чл.11, ал.1, т.4 ЗМГО са изложени допълнителни доводи в подкрепа на извода, че значението на заявената словна марка „минизаеи“ недвусмислено се свързва с малък по размер заем. Посочено е още, че марката може да се възприеме и като наименование на едно по-малко сериозно задължение от обичайното. Това тълкуване на смисловото значение произтичало пряко от речниковото значение на словните елементи, от които заявената марка се състои. То без всякакво затруднение щяло да бъде възприето от потребителите. Словният знак не се състоял от специфични юридически или финансови термини, нито от чуждици с малко известно значение, а от думи, които са обичайно използвани в разговорната реч и добре познати. В контекста на заявените услуги процесната марка дава ясно и недвусмислено указание на потребителите за предоставяните услуги-свързани със заем/и (разговорно за кредит). Първата дума „мини“ не променя съществено описателността на заявения словен знак, тъй като посочва размера на заема-много малък по размер, не твърде сериозно задължение.

По отношение осъществяването на фактическия състав по чл.11, ал.1, т.2 ЗМГО е акцентирано, че указателният характер на марката, осъществяващ основанието по чл.11, ал.2, т.4 води до осъществяването и на основанието по т.2-липса на отличителен характер на заявената марка. Ограничението не е отпаднало защото не е установено претендираното от заявителя изключение по чл.11, ал.2 ЗМГО-марката да е придобила отличителност по отношение на стоките и услугите, за които е заявена. В тази връзка е изложено, че понятието „придобита отличителност“ характеризира случаите, в които марка, която първоначално не е притежавала присъща или е притежавала ниска степен на отличителност, вследствие на използването си е придобила висока степен на

отличителност по отношение на стоките и/или услугите, които означава. По този начин, знакът е в състояние да отличи тези стоки и услуги от стоките и услугите на други предприятия, тъй като те се възприемат като произхождащи от конкретно предприятие.

В тази връзка е посочено, че жалбоподателят „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД е възразил в законоустановения срок относно така формираните изводи на експертизата по чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМГО и се е аргументирал относно наличието на придобита отличителност на процесния знак, но не е приложил доказателства в подкрепа на своите твърдения. Във възражението с вх. № BG/N/2021/164922-[2]/ 03.02.2022г. е посочено, че словосъчетанието „минизаем“ е съобразено с наименованието на сайта на дружеството „minizaem.bg“. Твърди се, че голяма част от клиентите познават дружеството не под търговското му наименование „Изи финанс“ ЕООД, а чрез наименованията „минизаем“ и „мини заем“ и често ги използват и в кореспонденция с дружеството. Твърди се, че регистрацията на „минизаем“ се иска, за да не се злоупотребява с подобни думи и изрази от други лица. Твърди се, че словосъчетанието има своята индивидуалност спрямо неопределен кръг лица - ползвателите на услугите тип „бързи кредити“ и че „минизаем“ не представлява вид договор за кредит, тъй като не съществува финансова услуга, която да съдържа „мини“ в наименованието си. За нито едно от горните твърдения обаче не са приложени доказателства, нито с горното възражение, нито с подадената впоследствие жалба срещу издаденото решение за пълен отказ за регистрация на марката. С оглед липсата на доказателства, горната претенция за наличието на придобита отличителност на процесния знак не може да бъде обоснована и се явява неоснователна и недоказана, съответно не може да се приложи разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от ЗМГО.

Председателят на ПВ е възприел изцяло становището на състава по спорове в мотивите към оспореното пред съда решение и е оставил без уважение жалба с вх. № BG/N/2021/164922-[5]/ 03.05.2022 г. срещу решение от 25.03.2022 г., с което е постановен пълен отказ за регистрация на марка с вх. № 164922 „минизаем“, словна. За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-маркова експертиза, която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. П. И. словосъчетанието „минизаем“, образувано по този начин от две известни със значения си думи е минимален заем, което позволява да се направи извода, че словосъчетанието „минизаем“ притежава нормална отличителност.

Вещото лице дава заключение, че според приложените към делото материали може да се направи извода, че словосъчетанието „минизаем“ е разпространено в кореспонденцията на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество. Подадена е в срок по чл. 84 от ЗМГО и от лице с правен интерес, а именно заявителя на процесната заявка за марка.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - председателя на ПВ. Компетентността му произтича от чл. 84, ал. 1, предл. първо ЗМГО. Спазени са предвидените от закона ред и форма. Решенето е мотивирано, а установените по делото факти осъществяват приложените от органа основания за постановления от него

отказ за регистрация на заявената марка - чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4, като не е налице изключението по чл. 11, ал. 2 ЗМГО.

С оглед на твърденията в жалбата, спорните по делото въпроси са свързани с наличието на основанията за отказ по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМГО, а основно - с липсата на изключението по чл. 11, ал. 2 ЗМГО.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМГО не се регистрира марка: която няма отличителен характер; която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите.

Съгласно трайната съдебна практика и маркова доктрина, марката е отличителна, ако тя може да изпълнява своята основна функция да гарантира произход на стоките и услугите пред потребителя, позволявайки му без възможност за объркване да различи стоките и услугите от други такива, които имат друг произход. Марката трябва да разграничи стоките или услугите като произхождащи от дадено предприятие.

Означенията, изброени в чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО представляват тъй наречените описателни знаци. Описателни марки са тези, които ограничават себе си да предават информация по отношение на стоките и услугите, за които се иска регистрация. Анализите се базират на обичайното значение на думата или изображението само за себе си, както се описва в речници, уеб-сайтове, както и специална терминология в бранша. Не се търси дали значенията са очевидни за релевантните потребители на съответните стоки или услуги, а е необходимо терминът действително да се използва или да има очакване да се използва в описателен вид. За да се откаже регистрация на марка по чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО, е достатъчно обичайният и общоприет смисъл на елементите, от които се състои, да служи за назоваване на характеристики на стоките и/или услугите и да е възможно използването им за такива цели от всички търговци. Поради това регистрацията на марка трябва да бъде отказана съгласно тази разпоредба, ако поне едно от нейните възможни значения обозначава характеристика на съответните стоки и/или услуги. Защитеният чрез въведената забрана за регистрация обществен интерес е да не се дават изключителни права върху чисто описателни термини, които и други търговци искат да използват, без да е необходимо да се доказва такава употреба в действителност. Указателният характер на марката винаги се преценява във връзка със заявените стоки и/или услуги и от гледна точка на начина на възприемане на знака от средния потребител, който е добре информиран, достатъчно наблюдателен и съобразителен при вземане на решение за покупка.

В тази връзка обосновани са изводите на решаващия орган, че съгласно библиографските данни на процесната марка, същата е заявена като словен знак, състоящ изцяло от думите „мини заем“. Думата „мини“ е изписване на кирилица на английската дума „mini“, която има следните значения: „1. къса пола; 2. къса (за дължина на пола); 3. много по-малък по размер или сериозност от обичайното“, съгласно онлайн речник на К. (<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/mini>). Следва да се отбележи, че тези значения на думата „мини“ са добре познати на българския потребител, доколкото се използват обичайно за дрехи (мини пола), известни анимационни герои (Мини М.) и др.

Думата „заем“ е съществително от мъжки род на български език и има следните значения: „1. Задължение (във вид на парични суми, вещи и под.) при точно определени условия за връщане. Банк. Кредит, който се отпуска чрез договор на

предприятие, стопанска организация или на частно лице за посрещане на определени разходи; 2. Сума, която се дава или получава като задължение“, съгласно онлайн речник на Института за български език „Професор Л. А.“ към Българската академия на науките.

Същото се потвърждава и от приетата по делото СМЕ. Според заключението на в.л. П. И. словосъчетанието „минизаем“ е сложно съществително име, пише слято - минизаем, например като мнимомодел, защото е образувано от съкратено прилагателно име (мини < минимален) и съществителното име заем. Словосъчетанието „минизаем“ е образувано при свързването на две известни в българския език и често срещани думи - мини и заем. Съгласно Тълковния речник (OnlineRechnik.com) значението на думата „мини“ в кореспонденция е:

„Първа съставна част на сложни думи със значение малък, къс, напр. миникалкулатор, минилампа, минипола, минифутбол и др.“

Думата „заем“ е съществително от мъжки род на български език и има следните значения:

„1. Задължение (във вид на парични суми, и вещи) при точно определени условия за връщане. Б. кредит, който се отпуска чрез договор на предприятие, стопанска организация или на частно лице за посрещане на определени разходи;

2. Сума, която се дава или получава като задължение“ (онлайн речник на Института за български език „Професор Л. А.“ към Българската академия на науките). Предвид на изложеното съдебният експерт прави извод, че смисълът на словосъчетанието „минизаем“, образувано по известен начин от две известни със значението си думи е минимален заем, което позволява да се направи извода, че словосъчетанието „минизаем“ притежава нормална отличителност.

Тези изводи на органа по същество не се оспорват от жалбоподателя с конкретни доводи. Всъщност основното защитно твърдение на жалбоподателя, с което оспорва осъществяването на фактическите състави на чл.11, ал.1, т. 2 и т.4 от ЗМГО е сведено да допуснатата предходна регистрация на същата марка на същото дружество за услуги от същия клас на МКСУ-36, чието действие към момента на подаване процесната заявка е било изтекло. Краткият отговор на този довод е, че ако веднъж органът е приложил неправилно закона (същата забрана е действала и в отм. ЗМГО) и е допуснал регистрацията на указателна марка, не че означава следва да повтори допуснатата грешка. Точно обратното е всъщност-органът е длъжен да приложи правилно закона при новото си произнасяне.

Правилни са и изводите на ответника, че не е налице изключението по чл.-11, ал.2 ЗМГО. Съгласно същия разпоредбите на ал. 1, т. 2, 3 и 4 не се прилагат, когато марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена.

Следователно за да е законосъобразен отказът за регистрация на марка в хипотезата на чл. 11, ал. 1 ЗМГО е необходимо освен 1.заявеният знак да няма отличителен характер и/или да се състои изключително от знаци или означения, станали обичайни в говоримия език или в установената търговска практика в Република България по отношение на заявените стоки или услуги и/или да се състои изключително от знаци или означения, които указват вида,

качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите и 2. марката да не е придобила отличителност по отношение на съответните стоки и услуги вследствие на използването ѝ от заявителя.

Съгласно трайната съдебна практика отличителният характер на дадена марка означава, че тази марка позволява да се установи стоката/услугата, за която е поискана регистрация, като произхождаща от определено предприятие и следователно тази стока/услуга може да бъде различена от стоките/услугите на останалите предприятия. Този отличителен характер следва да се преценява от една страна, от естеството на стоките/услугите, за които се иска регистрацията, а от друга страна, от гледна точка на възприемането им от съответните потребители. В тази връзка за извеждане на правилен извод, че потребителите възприемат предлаганите услуги от клас 36 във връзка с процесната марка, при нейното реализиране, следва да бъде съобразен начинът ѝ на използване и в какъв вид е станало това.

В тази връзка съдът се позовава на приетата по делото СМЕ, съгласно която спрямо услугите за които е заявена процесната марка „финансови, парични и банкови услуги“ словосъчетанието „минизаеи“ се явява указателно по отношение на предмета на заявените услуги. Услугите за предоставяне на заеи от банки или небанкови институции са вид финансови, парични и банкови услуги. Съответно, в контекста на заявените услуги процесната марка дава на потребителите ясно и недвусмислено указание за вида на предоставяните услуги - свързани със заем. Първата дума „мини“ не променя описателността на словния знак, тъй като единствено посочва размера на задължението, на „заема“ - малък по размер.

Съответно, по отношение на заявените услуги от клас 36 „финансови, парични и банкови услуги“, знакът съдържащ словните елементи „минизаеи“ се възприеме от потребителите като ясно указание, пряко свързано с конкретни характеристики на горепосочените услуги, а именно вида на услугите и размер, в който се предоставя предмета на услугите. Заключениеието е, че относно така заявените услуги от клас 36 процесният знак не може да бъде обект на изключителни права, тъй като неговата функция се ограничава само до предоставяне на информация за тях, а признаването на изключителното право върху чисто описателни термини на едно лице, би лишило всички други лица от възможността да ги използват.

Съдебният експерт дава заключение още, че при използването на словосъчетанието „минизаеи“, услугата, предоставяна от жалбоподателя - „Изи финанси“ ЕООД нямат отличителен характер. Услугата (услугите), за която е заявена процесната марка с вх. № 164922 „минизаеи“, словна е: „финансови, парични и банкови услуги“. Това са стандартни и широко известни услуги, в които няма нищо „уникално“. Услугата (услугите) финансови, парични и банкови услуги, свързани с минизаеи е известна на потребителите, използва

се широко от населението в България и не се отличава с уникалност.

Касателно употребата на словосъчетанието „минизаем“ в дейността на жалбоподателят „Изи финанс“ ЕООД съдът съобрази, че от приложените от доказателства се установява, че заявената марка е била използвана регулярно за период от 6 години преди заявката, в интернет рекламни публикации за популяризиране на уебсайта www.minizaem.bg, администриран от заявителя „ИЗИ ФИНАНС“ ЕООД.

СМЕ дава заключение, че от представените от жалбоподателя доказателства се установява, неговият уебсайт е www.minizaem.bg с ползван административен панел https://be.minizaem.bg/@mini_admin77 - стр. 5 от делото. Използваната от дружеството ел. поща е [електронна поща], телефон 0700 10076.

В горния ляв ъгъл на началната страница на уебсайта е изобразен в синьо правоъгълник с две обрънати една към друга лунички и след него думите Мини Заем, също в синьо. Началната страница на уебсайта съдържа и лента със следните категория „Начало“, „Как работим“, „Как да платя“, „Отстъпки“, „Новини“ и „Контакти“. Всяка една от категориите съдържа информация за улеснение и подпомагане на клиентите.

В категорията „Новини“ има 100 публикации за периода 2016 г до 2024 г, включително, като при повечето от тях фигурират пояснения и приложения, свързани с отпускане на кредити и заеми, включително и минизаеми и др. Думата минизаем е изписана слято като една дума или като две думи (мини и заеми) на кирилица и/или на латиница - например Mini Zaem. Първата публикация, в която се споменава думата Минизаем "N е от 06.06.2016 г., а последната от 30.04.2024 г.

В предоставения компакт диск се съдържат две папки - „записи“ и „имейли“.

В папка „записи“ са представени 101 аудио файла на mp3 с различна продължителност - от 1 до 3 минути, най-често около 2 минути. Файловете съдържат разговори на служителка на с клиенти. Служителката се представя и казва, че се обаждат от „изи финанс мини заем“, като „Изи финанс“ е наименованието на дружеството. Следват уточнения за договорите и условията по тях, сключени с различни клиенти. Всичките файлове са „качени“ на компакт диска на 28.02.2024 г около 18 часа и 45 минути, но вещото лице не може да установи датата на създаването им. В разговорите не съм установил и да се споменава датата на обаждане и за кой период или за дата на сключване са договорите. Датите за връщане на сумите или изтичане по договорите са от 2024 ги 2025 година.

Втората папка „имейли“ съдържа ; 67 файла имейли, отнасящи се до различни клиенти и съдържащи потвърждения за регистрации в сайта MiniZaem.bg, одобрения за заем, предварителни одобрения за кредити, извънредни предложения, информации за получени суми на каса и др. Имейлите са изписани на бланки на фирмата и съдържат думата MiniZaem. Посочен е и сайта на фирмата www.minizaem.bg. Представените имейли включват периода от 2019 г до 2024 година, включително.

Предвид изложеното съдът прави извод, че нито в административното, нито в съдебното производство обаче заявителят представи доказателства за броя потребители, до които е достигнала рекламата на посочения уебсайт. От гореописаните файлове със звукови записи и изпратени по имейл съобщения, може да се предположи сключването на договори чрез платформата на уебсайта www.minizaem.bg. Тяхната достоверност обаче от една страна не е проверена, а от друга-броят им в релевантния период е твърде недостатъчен, за да се приеме, че релевантният кръг потребители на предлаганите услуги разпознават марката „минизаем“ като отличителен знак за конкретните услуги. Жалбоподателят не ангажира доказателства, които да позволяват да бъде направен обоснован извод, че с осъществената реклама и предоставянето на бързи кредити чрез платформата на уебсайта www.minizaem.bg е придобил пазарен дял и марката е била разпознаваема от релевантните потребители и то към датата на подаване на заявлението за регистрацията ѝ - 23.12.2021 г.

Марката следва да бъде използвана в съответствие с основните си функции, така че да запази или създаде значителен пазарен дял за тези услуги. Основната функция на марката е тя да гарантира на потребителя произхода на услугите, като му позволява без вероятност от объркване да разграничи тази услуга от друга с друг произход и собственик. Регистрацията на една търговска марка в реалните икономически и пазарни отношения, освен че създава нов обект на изключително право, има и самостоятелно икономическо значение. То се изразява в нейната стойност, определена чрез много фактори, най-важните между които са: период на съществуване на пазара, територия на реализация на стоката/услугата, активност на възприемане, отличимост, възможност за запомняне и др. Реалното използване на дадена марка не може да почива на вероятности или предположения, а трябва да се основава на обективни и конкретни доказателства за действителното и достатъчно използване на марката на съответния пазар (Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 2002 г. по дело К. К. F. /СХВП-Н. (Н.), Т-39/01, Р., стр. II-5233). Представените от заявителя доказателства трябва да установяват, че значителна част от съответния клас лица разпознават стоките/услугите като произлизащи от дадено предприятие, което да се дължи именно на марката. В допълнение, доказателствата трябва да показват, че значителна част от потребителите счита марката за идентифицираща съответните стоки или услуги на дадено предприятие, тоест че използването на марката е създавало връзка в съзнанието на релевантния кръг потребители със стоките или услугите на конкретно дружество, независимо от факта, че на разглеждания знак му липсва отличителен характер сам по себе си (Решение по дела С-0108/97 & С-0109/97 „Chiemsee“, точка 45).

В случая заявителят не е представил доказателства за множество реализирани договори чрез платформата на уебсайта www.minizaem.bg продажби, пазарен дял, интензивност, обхват и продължителност на използването на марката в релевантния период-до 23.12.2021 година.

По тези съображения съдът намира, че правилно председателят на ПВ е приел, че не са налице условията за прилагане на изключението по чл.11, ал. 2 ЗМГО и регистрацията на заявената марка следва да бъде отказана.

Оспореното административно решение съответства и на целта на закона- да не се допускат изключителни права върху марки, които не могат да осъществят основната си функция- отличителната, като гарантират произхода на стоките и услугите пред потребителя, позволявайки му без възможност за объркване да различи стоките и услугите от други такива, които имат друг произход.

Изложеното обуславя крайния извод на съда, че при издаването на оспореното решение не са осъществени основанията по чл.146 АПК и неоснователната жалба следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно заявеното искане от пълномощника на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено, което при съобразяване с вида и количеството на извършената дейност и проведеното по делото едно съдебно заседание съдът определя в размер на 250 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 33-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Изи Финанс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Решение № РС-44-[1]/16.02.2024 г., издадено от председателя на Патентно ведомство;

ОСЪЖДА „Изи Финанс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентното ведомство 250 (двеста и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд – София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: